LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
1

Spökhistoria.

Öberg, fiolbyggare, Trosnäs,Persnäs,omkring 60 år. Varit bosatt i Amerika och Stockholm.

På tal om spökhistorier berättade han: Tre bönder i Källa, Alik (Alexandersson) i Kvarnstad, Petter Danielsson i Långerum och Fyll-Pelle nere vid Källa hamn, brukade vara ofta tillsammans och supa och festa. Så dog emellertid Petter Danielsson, och de två andra supkamraterna kom strax sedan han hade begravts en kväll till Källa gamla kyrka och satte sig där och togo upp en brännvinsliter, som dom hade med sig. "Om Petter vore här nu, skulle han få sig en dragare", sa den ene. Men han hade inte väl sagt det, förrän båda två fick sig var sin örfil, så att dom trillade ikull. Sen den dagen var inte dom tillsammans och söp längre, för dom trodde naturligtvis, att det var Petter, som slagit till dom, för att di bjöd honom, som var begravd, att smaka på deras brännvin.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gasthistoria.

En bonde ifrån Trosnäs hade i Ö:s barndom varit i Borgholm och kom hem sent på kvällen. Hela tiden medan han körde, märkte han, att han hade en gast på lasset. Hästen gick långsamt och svetten dröp om honom. När han kom hem, gick han fram till hästens huvud och kikade mellan betslet och huvudet, och fick då se gasten, som ännu satt på vagnen. Men han hade inte väl fått syn på gasten, förrän gasten började bombardera honom med stavrarna i vagnen. Men bonden tog bara emot stavrarna och kastade dom tillbaks igen på gasten. Besynnerligt nog tyckte han inte att stavrarna gjorde honom något illa. Han kunde bara slänga tillbaks dom på gasten igen utan vidare. Så försvann slutligen gasten, och gubben tyckte bara, det var en rolig upplevelse, men morgonen därpå fick han se, vad han fått för minne av gasten. Hela hans kropp var fullkomligt blå och öm överallt. Det var på dom stäl-

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

lena, som vagnsstavrarna hade träffat honom, fast gasten hade lagat så, att inte gubben skulle känna det på kvällen.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
4 4.

Förebud.

En enda gång i mitt liv, säger Öberg, har jag varit med om "varsel". En gång när jag var liten, en 10 á 12 år, hade jag varit sent på kvällen ett ärende uppåt Persnäs. Det var mörkt på kvällen, så att jag tyckte, att det var rätt kusligt, att jag skulle gå ensam. Jag tyckte det var någon efter mig, och jag började springa. När jag kom ända fram mot Trosnäs by fick jag se en stor eldkula, som slog ner alldeles invid huset, där jag bodde. När jag så äntligen kom hem och knackade på, kom far min ut och öppnade och sa:"Spring inte din väg, som du gjorde nyss." Då hade ungefär vid samma tid,som jag sett eldkulan,far min hört en knackning på dörren likadan som min knackning. Det var nåt slags varsel.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
5

"Klok" gumma.

"Fanns det någon klok gubbe här i Persnäs förr?"

Kloka gubbar eller gummor vet jag inte jag hört tals om här i Persnäs. Allihop så kunde dom lite. Huskurer både till kräk och människor. - Här oppe i Trosnäs bodde en gumma, Kajsa Eriksson, som själv ville gälla för att vara lite häxa och kunna litet av varje. Hon påstod, hon kunde trolla med både kräk och människor, men jag vet inte, om det är sant. Far min talte om, att han en gång hade försökt att skoja med Kajsa, och det tillgick så, att far min la sig i en buske vid vägen, där Kajsa skulle gå, när hon kom och körde hem fåren på kvällen. När Kajsa kom, tog far min tag i bakbenet på en fåra. Det var mörkt på kvällen, så gumman såg inte vad som var orsaken till att inte fåran kom ur fläcken. Hon begynte läsa besvärjelser och böner och till sist

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6 6.

skrek hon:"Gå din väg, jag går min." Då släppte far min taget, för han tänkte, att det är väl bäst låta gumman tro, att hon kan göra någonting med sina besvärjelser, och gumman trodde sen i all sin tid, att det var hennes besvärjelser och böner, som hade gjort, att fåran kom loss den kvällen, för hon trodde naturligtvis, att det var den lede själv, som höll tag i fåran.

Skriv endast på denna sida!